

مروی بر

جريان برنامه‌ریزی شهری در تهران

تصمیم درباره آن درگرفت.

مهندسان مشاور طرح، گزینه‌های مختلفی را برای رشد جمعیت شهر پیش‌بینی کرده بود که بین حداقل ۱۶ میلیون در شرایط عادی و عدم کنترل جمعیت و حداقل ۱۲ میلیون نفر در شرایط کنترل شده برای ۲۵ سال آینده (سال ۱۳۷۰) تفاوت داشت. لکن وزارت نیرو رسماً اعلام کرده بود که به هیچ عنوان امکان تأمین آب برای چنین جمعیتی وجود ندارد و حداقل آن را برای جمعیتی در حدود ۴ میلیون نفر (در صورت استفاده از کلیه منابع آب در دسترس) تعیین کرده بود.

بحث بین مهندس مشاور و وزارت نیرو به درازا کشیده شد و هیچ یک از طرفین از موضع خود پائین نیامدند. تا این که نهایتاً این مسئله به صورت گزارشی به شاه منعکس شد او که همیشه حرف آخر را می‌زد، دستور داد جمعیت پایتخت در مرز ۵ میلیون نفر متوقف شود. در نتیجه، تمامی محاسبات جمعیتی طرح جامع بدون هیچ توضیح قاعن کننده‌ای بر اساس پیش‌بینی جمعیت تهران در سال ۱۳۷۰ در حدود ۵/۰۵ میلیون نفر تنظیم گردید!

شكل و حدود توسعه

بر اساس طرح جامع اول تهران، سطح توسعه شهر باید از ۱۸۰۰۰ هکتار در سال ۴۵ به ۲۲۵۰۰ می‌رسید و توسعه آن عمدها به طرف غرب بوده که از طرف شمال تا ارتفاعات ۱۸۰۰ و ۱۴۰۰ متر محدود می‌شد.

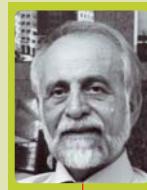
حدوده قانونی شهر که بر اساس حدود توسعه ۲۵ ساله پیش بینی شده در طرح جامع مذکور تعیین گردید، که هنوز هم به عنوان محدوده قانونی شهر مورد استناد است.

همچنین محدوده خدماتی (پنج ساله) شهر تهران نیز که توسعه شهر را حد رویخانه کن متوقف می‌کرد، به همین ترتیب تهیه شد. این محدوده تا سال‌های اخیر، عملاً به عنوان محدوده قانونی شهر، مورد استناد شهرباری تهران قرار می‌گرفت. تا این که پس از تهیه طرح ساماندهی تهران و اولین طرح تفصیلی منطقه ۲۲ (طرح مهندس مشاور باوند) تعیین کرد.

الگوی توسعه

به طوری که در گزارش‌های طرح جامع اول تهران منعکس است، مهندسان مشاور پس از تحلیل بسیار سریع و ساده، الگوی توسعه خطی و چند مرکزی را برای توسعه آتی شهر تهران انتخاب و پیشنهاد کرده است که شهر به چند ناحیه و هر ناحیه به چند محله تقسیم شده و برای هر یک از نواحی و محله‌های مذکور یک مرکز خدماتی (طبق نظریه نقاط مرکزی کریستال) که در آن زمان بسیار مرسوم بود در نظر گرفته شود. در نمودارهای شماره ۱ و ۲ کلیات این الگو نشان داده شد.

در سال ۱۳۱۶ برای اولین بار طرحی به نام "نقشه شهر تهران" برای احداث خیابان‌های جدید در شهر تهیه شد.^(۱) متأسفانه اگر هم نقشه مذکور هنوز وجود داشته باشد، نگارنده اطلاعی از آن به دست نیاورده است.

بهرام فریور صدری
مهندسان مشاور شهرستان

همچنین تغییراتی که در جريان احرا در این نقشه داده شده یا این که چه خیابان‌هایی بر اساس آن احداث شده است نیز روشن نمی‌باشد.

بعد از آن در اوائل دهه چهل، دو مبنی طرح شبکه بندی برای شهر تهران توسط مهندس "شور"^(۲) آلمانی، مشاور شهردار وقت، تهیه شد. اما این طرح عمر چندانی نداشت. و اولین طرح جامع شهر تهران که در سال ۱۳۴۷ به تصویب شورای عالی شهرسازی و معماری ایرانی رسید، جایگزین آن گردید.

اولین طرح جامع شهر تهران

در سال ۱۳۴۵ اولین طرح جامع شهر تهران توسط مهندسین مشاور "عبدالعزیز فرمانفرما" موسسه ویکتور گروئن^(۳) و با همکاری مهندسین مشاور امن اندویتنی^(۴)، موسسه اقتصادی هلند و موسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی تهیه و در سال ۱۳۴۷ به تصویب شورای عالی شهرسازی و معماری ایران رسید.

این طرح دارای ویژگی‌هایی بود که به طور فشرده به بعضی از آنها اشاره می‌کنیم:

جمعیت

شهر تهران در آن زمان مواجه با رشد سریع و مهار گسیخته جمعیت بود که علل عدمه آن را می‌توان به هم ریختگی‌های ناشی از اصلاحات ارضی و تحولات اقتصادی، حرکت جمعیت از روستاهای شهرهای کوچک و از شهرهای کوچک به شهرهای بزرگ، و در نتیجه رشد سریع شهرنشینی در کشور و البته تمرکز بیش از اندازه نظام تصمیم‌گیری در دولت مرکزی داشت.

از نکات جالب طرح جامع اول تهران اختلافاتی بود که بین مسئولان و دست اندکاران در زمینه پیش‌بینی جمعیت شهر در آینده و اتخاذ

بر اساس طرح جامع اول تهران، سطح توسعه شهر باستی از ۱۸۰۰۰ هکتار در سال ۱۳۷۰ می‌رسید و توسعه آن عمدتاً به طرف غرب بوده که از طرف شمال تاریفات افزایش ۱۶۰۰ و ۱۴۰۰ متر محدود می‌شد.

ویژه‌نامه شماره اول / ۱۶

داده شده است.

تهیه و پس از تصویب کمیسیون ماده ۵ به مرحله اجرا گذاشته شد. که البته به طور مرتب در جریان اجراء مورد تغییر و تجدید نظرهای بسیار قرار گرفت.

حدود توسعه و شبکه بزرگراهها و شریان‌های شهری مهمترین بخش اجرا شده بر اثر پیشنهادهای طرح جامع و طرح‌های تفصیلی مذکور به شمار می‌رود. لکن نحوه استفاده از زمین، برنامه‌های مربوط به تأمین خدمات شهری و مقررات مربوط به تراکم ساختمانی و غیره به طور مرتب توسط کمیسیون ماده ۵، شورای شهر و در بسیاری موارد رأساً توسط شهرداری‌های مناطق یا شهرداری مرکز تغییر یافته و هیچ یک از سازمان‌های مرتبط با بخش‌های مختلف توسعه (مانند آموزش و پژوهش، بهداشت و درمان، تربیت بدنی و غیره) اقدامی در جهت تحقق پیشنهادهای طرح به عمل نیاورده‌است.

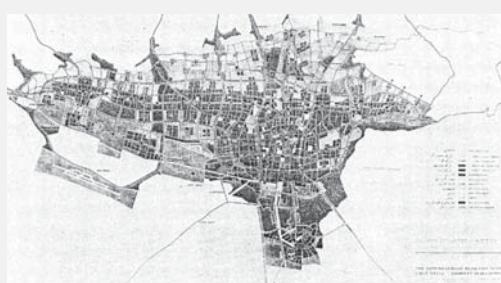
در جریان انقلاب و پس از آن نیز به طور کلی تمامی طرح‌ها و برنامه‌های قبلی کنار گذاشته شد و با توجه به زمان زیادی که از طرح جامع و طرح‌های تفصیلی تهیه شده گذشت، خلافها و تغییراتی که در مورد آن‌ها صورت گرفت، در کل از حیز انتفاع افتاده و ضرورت شدیدی برای تجدید نظر در آن‌ها مطرح گردید.

طرح حفظ و ساماندهی شهر تهران

با آن که در "طرح جامع تأکید شده بود که هر پنج سال یکبار باید در پیش‌بینی و پیشنهادهای طرح، تجدید نظر به عمل آید، و ضرورت این امر به ویژه پس از انقلاب و تغییرات گسترده‌ای که در همه زمینه‌ها به وجود آمده بود به شدت احساس می‌شد، با این حال تا آخرین زمان هدف آن یعنی سال ۱۳۷۰ چنین اقدامی صورت نگرفت. تا آن که وزارت مسکن و شهرسازی بر اساس مصوبه شورای نظارت بر گسترش شهر تهران و بدون هماهنگ با شهرداری تصمیم به انجام مطالعات و تهیه طرحی تحت عنوان "حفظ و ساماندهی شهر تهران" گرفت. هدف از انجام این مطالعات تعیین مشکلات اساسی توسعه شهر تهران در اثر اجراء، یا عدم اجرای طرح جامع و بررسی امکانات حفظ و استفاده صحیح از اراضی باقی‌مانده در درون محدوده شهر بود.

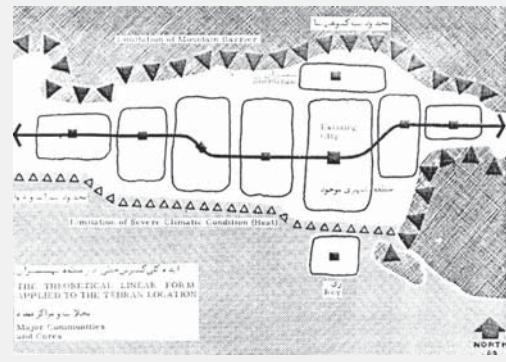
پس از انجام این مطالعات توسط مهندسین مشاور آتک و ارائه پیشنهادهای آن جهت تصویب به شورای عالی شهرسازی و معماری ایران، شورای عالی شهرسازی مقرر کرد که این مطالعات با عنوان طرح جامع شهر تهران مورد تصویب قرار گرفته و جهت اجرا به شهرداری ابلاغ گردد.

شهرداری تهران که از ابتدا با انجام چنین مطالعاتی موافق نبود و با مهندس مشاور نیز همکاری جدی به عمل نیاورده بود، در جهت اجرای آن نیز اقدامی نکرد و تا مدت‌های این طرح مبنای اقدامات شهرداری قرار

شبکه رفت و آمد

نظام کلی رفت و آمد پیشنهادی طرح جامع اول متکی بر یک یا چند خط سریع السیر است، عمده‌تاً به صورت ریلی و در مناطق مرکزی شهر به صورت زیرزمینی (مترو) پیش‌بینی شده است و شبکه گسترهای از بزرگراه‌ها و شریان‌های شهری آن را تکمیل می‌کند. لازم به یادآوری است که بعد از شبکه مترو تهران توسط مهندسین مشاور "سوفرتو"^(۵) فرانسوی مورد مطالعه قرار گرفت، که قرار بود کلیه خطوط پیش‌بینی شده در آن تا سال ۱۳۶۴ به اجرا درآید، ولی در عمل هیچ یک از پیش‌بینی‌های آن تحقق نپذیرفت.

نمودار توسعه طرح جامع اول تهران
با توجه به شرایط اقلیمی و محدودیت‌های مکانی پیشنهادی

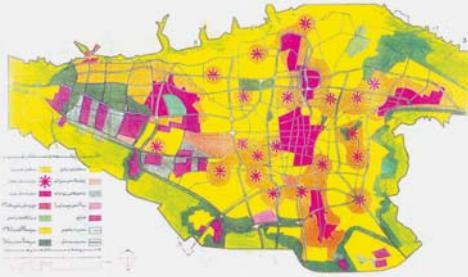
نمودار توسعه طرح جامع اول تهران
با توجه به شرایط اقلیمی و محدودیت‌های مکانی پیشنهادی

تأثیر طرح جامع اول بر واقعیت‌های توسعه تهران

طرح جامع اول تهران، با همه کاستی‌هایی که داشت، مسائل توسعه شهر را در چارچوب شرایط آن زمان و فرصت‌ها و محدودیت‌هایی که وجود داشت، نسبتاً جدی مورد بررسی قرار داد و به حال توصیه‌ها و راهکارهای مناسبی را به مسئولان و دست اندکاران توسعه شهر و کشور ارائه کرد. لکن تقریباً هیچ یک از پیشنهادهای آن به طور جدی و کامل مورد عمل قرار نگرفت.

بنابراین طرح جامع "فرمانفرما-ویکتور گروئن" مهم‌ترین سندي است که در چند دهه گذشته روی جریان‌های توسعه تهران، به ویژه در زمینه توسعه کالبدی تأثیرگذار بوده است.

طرح‌های تفصیلی شهر نیز بر اساس کلیات ارائه شده در طرح جامع، به مرور زمان و به طور مستقیم توسط دفتر فنی شهرداری تهران

در اینجا به طور فشرده به بخش‌هایی از گزارش ارائه شده توسط گروه مشترک تهران اشاره می‌کنیم:

باره‌ای از اصول کلی و معیارهای مورد نظر:

- ضرورت برنامه‌ریزی هم زمان در مقیاس‌های مختلف از خرد تا کلان
- هماهنگی بین بخشی و روش ساختن جایگاه شهرداری و حدود
- ظایف و روابط بین سازمان‌های دولتی مسئول بخش‌های توسعه شهر تهران

- ساده کردن روش‌های برنامه‌ریزی و پرداختن به کلیات خط مشی‌های اساسی توسعه در مقیاس‌های بالاتر و توجه به مسائل کالبدی - فنی در مقیاس‌های پائین‌تر

- برنامه‌ریزی از موضع شهرداری (به عنوان حکومت محلی)

- پویایی برنامه‌ریزی و حضور مدام حرفه‌مندان در جریانات توسعه شهری و ارتباط متناسب بین نظام تصمیم‌سازی (حروف مندان) و تصمیم‌گیری (مسئلران و مدیران)

مروری بر آنچه در عمل اتفاق افتاد:

روش پیشنهادی گروه مشترک که قرار بود مبنای اقدامات برنامه‌ریزی و تهیه طرح‌های توسعه شهری تهران قرار گیرد، در عمل دچار تغییرات و به هم ریختگی‌های زیادی شد که به پاره‌ای از آن‌ها می‌پردازیم:

در شروع کار پس از توافق با معاونت شهرسازی و معماری شهرداری تهران، گروه مشترک، مأمور تهیه شرح خدمات مقدماتی و انتخاب مهندسین مشاور مسئول مناطق ۲۲ گانه شهر گردید.

با توجه به این‌که توافق به عمل آمده در اواخر سال ۱۳۸۰ صورت گرفت و فرست زیادی برای جذب اعتبارات پیش‌بینی شده در اختیار نبود، در عرض چند روز (کمتر از یک هفته) شرح خدمات برای انجام مطالعات و شناخت سریع مسائل منطقه و ارائه پیشنهاد برای نحوه تداوم برنامه‌ریزی، تهیه و با انتخاب مهندسان مشاور مورد نظر برای مناطق ۲۲ گانه قراردادهایی که بعدها گام اول نامیده شد، منعقد گردید.

بالاصله پس از انعقاد این قراردادها نسبت به تشکیل دو واحد هماهنگ کننده اقدام شد:

نگرفت. لکن به هر حال این طرح از نظر قانونی، طرح جامع شهر به حساب می‌آمد و باید به آن عمل می‌شد.
مهمنهای تفاوت طرح "ساماندهی" با طرح جامع "فرمانفرما"، تقسیم شهر به پنج حوزه و پیش‌بینی مراکز پنج‌گانه برای این حوزه است.
(نگاره شماره ۴).

اولین تأثیر اساسی که این طرح در جریان توسعه شهر تهران به جای گذاشت، حذف محدوده خدماتی و ورود منطقه ۲۲ به محدوده توسعه شهر بود، که طرح تفصیلی آن نیز توسط مهندس مشاور باوند تهیه و پس از تصویب کمیسیون ماده ۵ توسط شهرداری تازه تأسیس منطقه به مرحله عمل گذاشته شد. طرح تفصیلی منطقه ۲۲ تنها طرح تفصیلی در شهر تهران بود که کاملاً مورد استناد قرار می‌گرفت و شهرداری منطقه پس از تصویب طرح به سرعت شروع به صدور پروانه‌های ساختمنانی می‌کرد، که عمدتاً مورد درخواست شرکت‌های تعاونی مسکن بود.

جالب است که هم زمان با تهیه و تصویب طرح تفصیلی مذکور طرح منطقه شهری تهران بزرگ نیز تهیه و به تصویب شورای عالی شهرسازی و معماری ایران رسید.

در طرح مجموعه شهری تهران تأکید شده بود که در منطقه ۲۲ به هیچ عنوان توسعه مسکونی جدید نبایست در نظر گرفته شود، لکن شهرداری تهران این طرح را به شهرداری‌ها و مناطق ایلاح نکرد و طرح تفصیلی مصوب کمیسیون ماده ۵ که مغایر پیشنهادهای طرح مجموعه شهری بود، کماکان مورد عمل شهرداری قرار داشت.

طرح‌های تفصیلی و طرح جامع جدید شهر تهران

از حدود سال ۱۳۷۸، به دنبال مباحثی که در ارتباط با طرح جامع شهر کرمان مطرح شد و در نهایت به مجتمع حرفه‌ای نیز کشیده شد (که تفصیل آن به فرستی دیگر موقول می‌شود)، گروه شهرسازی جامعه مهندسان مشاور با مشارکت جامعه شهرسازان ایران و انجمن صنفی مهندسان مشاور عمارت و شهرساز، گروهی را به نام "گروه مشترک شهر تهران" به منظور بررسی و پیگیری مسائل شهر تهران تشکیل داد.

این گروه طی چندین سال متواالی مسائل مربوط به برنامه‌ریزی و نظام هدایت و کنترل توسعه شهر تهران را مورد بررسی قرار داد و مرتباً ضمن تماس با مسئلران و مراجع ذیرپط، ضرورت بازنگری در این نظام را گوشزد می‌نمود.

در فرست کوتاهی که با انتخاب آقای "دکتر مجیدی" و پس از ایشان آقای "مهندنس پردلی" به عنوان معاون شهرسازی و معماری شهرداری تهران پیش‌آمد، دکترین پیشنهادی خود را مجدداً مطرح نموده و پس از تأیید نامبرده‌گان، مقرر گردید این پیشنهاد در چهارچوب توافق‌های به عمل آمده بین وزارت مسکن و شهرسازی و شهرداری تهران برای تهیه طرح‌های توسعه شهری تهران، در دستور کار قرار گیرد.

طرح تفصیلی منطقه ۲۲
تنهای طرح تفصیلی
در شهر تهران بود که
کاملاً مورد استناد قرار
می‌گرفت و شهرداری
منطقه پس از تصویب
طرح به سرعت شروع
به صدور پروانه‌های
ساختمنانی می‌کرد، که
عمدتاً مورد درخواست
شرکت‌های تعاونی
مسکن بود.

تبديل به نهاد تهیه طرح های توسعه شهری تهران گردید، که ریاست آن را هم زمان با معاونت شهرداری تهران، آقای مهندس "حبيب الهیان" به عهده داشت.

مهندس مشاور مادر و تهیه کننده طرح جامع شهر:
پس از ابلاغ قرارداد گام دوم، قرار بود با هماهنگی بین طرح های توسعه مناطق در سطح حوزه های پنج گانه توسط مهندسان مشاور منتخب از بین مهندسان مشاور مناطق صورت گیرد، لکن در عمل این امر اتفاق نیافتاد و مهندسین مشاور بوم سازگان به عنوان مهندس مشاور مادر و تهیه کننده طرح جامع، مسئولیت جمع‌بندی پیشنهادها و هماهنگی بین مناطق را نیز به عهده گرفت.

در جریان رفت و برگشت های بین مهندسین مشاور مناطق با نهاد تهیه طرح های توسعه شهری و مهندس مشاور طرح جامع به طور مرتب دستورالعمل هایی متفاوت و حتی متضاد، به مهندسان مشاور مناطق ابلاغ می گردید که باعث بلا تکلیفی، تکرار کارهای انجام یافته و ابهام در مفاهیم می گردید. این امر باعث طولانی شدن زمان تهیه و ارائه طرح های مناطق و در نتیجه طرح مقیاس کلان تهران و همچنین تیره شدن رابطه بین مسئولان سطوح بالا و شهرداری های مناطق با مهندسان مشاور نیز گردید.

برای مثال تعریف مفاهیم پهنه بندی، چگونگی برخورد با نحوه استفاده از اراضی (که طبق شرح خدمات قراردادها بایستی در طرح های تفصیلی معنکس می گردید) و نحوه نشان دادن پیشنهادها و طرح های ارائه شده، مرتبأ در حال تغییر و تفسیر بود.

تا این که بالاخره طرح جامع شهر توسط مهندسین مشاور بوم سازگان با استفاده از پیشنهادهای ارائه شده توسط مهندسین مشاور مناطق تهیه شد و جهت تصویب به شورای عالی شهرسازی ارائه گردید. که آن هم در جریان تصویب دچار تغییرات عده گردید و اجرای آن دشوار شد.

بی‌نوشت‌ها

- (۱) اصلاح نظام مدیریت توسعه شهری در ایران بر اساس رویکرد راهبردی- وزارت مسکن و شهرسازی ، معاونت شهرسازی و معماری - ۱۳۸۷ .
- (۲) Schever مختصص ترافیک آلمانی که مطالعات ترافیک طرح جامع شهر اصفهان تهیه شده توسط مهندس مشاور KOX را به عهده داشت. و پس از آن به عنوان مشاور شهردار تهران و استاد دانشکده شهرسازی تهران خدماتی را به عهده داشته است.

Farrman farma-VictorGroin (۳

Aman & Vitni (۴

Sufreto (۵

شورای نمایندگان و کمیته هماهنگی مهندسان مشاور:

شورایی با مشارکت نمایندگان مهندسین مشاور مسئول مناطق، تشکیل گردید که محل آن به طور مؤقت در اجمن صنفی مهندسان شهرساز و معمار تعیین شد که بعداً نیز در همین محل به کار خود ادامه داد.

این شورا همچنین کمیته ای را تحت عنوان کمیته هماهنگ کننده انتخاب کرد که علاوه بر هماهنگی بین مهندسین مشاور، ارتباط با کارفرما و پیگیری مسائل مربوط به نحوه تداوم فعالیت ها را نیز به عهده داشت.

کمیته اجرائی:

کمیته ای نیز تحت عنوان کمیته اجرایی برنامه ریزی و طراحی شهری تهران در محل حوزه معاونت شهرسازی و معماری شهرداری تهران با مشارکت :

- سه مدیر و کارشناس از حوزه معاونت
  - دو معاون شهرسازی مناطق (به طور موظف)
  - نماینده معاون شهرسازی و معماری وزارت مسکن و شهرسازی
  - نماینده وزارت کشور از دفتر امور شهرداری ها
  - نماینده حوزه معاونت خدمات شهری
  - نماینده شرکت پردازش و برنامه ریزی شهری
  - نماینده گروه های شهرسازی جامعه مهندسان مشاور و اجمن صنفی مهندسان مشاور معمار و شهرساز
  - نماینده سازمان های موثر (به طور مدعو) تشکیل گردید.
- این کمیته راهبردی و هدایت مهندسان مشاور همکار و مسئول مناطق، بررسی مسائل فوری در زمینه طرح ها و برنامه ها، تشکیل بانک اطلاعات کالبدی تهران بزرگ و ارائه کار در جهت تبیین محتوا طرح های راهبردی تهران بزرگ را به عهده گرفت.

شورای راهبردی و کمیته هماهنگی طرح های توسعه

شهری تهران:

پس از انتخاب آقای مهندس "حبيب الهیان" به سمت معاونت شهرسازی و معماری شهرداری تهران، قرارداد دیگر تحت عنوان تهیه الگوی توسعه، طرح های تفصیلی و همکاری با شهرداری مناطق که در اصطلاح به قرارداد گام دوم معروف شد، در خرداد ماه ۱۳۸۳ با مهندسان مشاور مناطق منعقد گردید. کمیته اجرائی نیز با تغییراتی در اعضاء و وظایف، به "شورای راهبردی و کمیته هماهنگی طرح های توسعه شهری تهران" تغییر شکل داد.

نهاد تهیه طرح های توسعه شهری تهران:

در ادامه، مقدمات تشکیل ستاد مرکزی پیشنهاد شده برای هدایت و کنترل توسعه تهران، فراهم شد. این ستاد در عمل

۱۹ /